

[Udenrigsministeren.]

det med bindende virkning har pålagt medlemsstaterne. Loven af 10. maj 1967, som er grundlag for denne forordning, åbner alene adgang til at træffe sådanne forholdsregler, som Danmark i medfør af De Forenede Nationers pagt er forpligtet til at iværksætte til gennemførelse af beslutninger, der er truffet af sikkerhedsrådet i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder herfor.

Derfor er det formelle grundlag det afgørende i selve bedømmelsen af det konkrete i forslaget, men derimod ikke med hensyn til hele holdningen over for den sag, som forslaget drejer sig om. Derfor vil jeg også gerne tilføje og gøre opmærksom på, at man fra dansk side allerede i 1970 på eget initiativ besluttede at standse eksportkreditgarantier for eksport til Namibia, og at sådanne garantier heller ikke ydes for reeksport af varer, som hidrører fra Namibia. Jeg kan tilføje, at Danmark i 1971 lukkede for eksportkreditgarantier for vareleverancer samt for arbejds- og tjenesteydelser bestemt for offentlige myndigheder i Sydafrika.

Derfor må min bedømmelse være, at der fra dansk officiel side er gjort, hvad der uden særligt retsgrundlag er muligt for at begrænse forbindelserne til Sydafrika og Namibia.

Jørgen Peder Hansen (S):

Jeg vil gerne sige, at vi i socialdemokratiet er vældig tilfreds med at få lejlighed til at debattere her i tinget de spørgsmål, der knytter sig til Namibia, til det gamle Sydvestafrikaområde. Jeg finder, det er vigtigt, at vi benytter enhver lejlighed til at fastholde verdensopinionens opmærksomhed på det himmelråbende uretfærdige, der foregår mange steder i Afrika og altså også i Sydafrika.

Vi vil i socialdemokratiet gerne være medvirkende til at fremme nye initiativer og gerne initiativer, som tages igennem FN. Ministeren har allerede været inde på spørgsmålet om, hvad der kræves, for at man kan iværksætte disse sanktioner, som er gældende f. eks. for Rhodesias vedkommende. Det er nødvendigt, at vi har en FN-sikkerhedsrådsbeslutning bag os. Det har vi altså for Rhodesia, men det har vi ikke for Namibiaområdets vedkommende.

Dette har været en dansk politik igennem

mange år, men det har været mere end det, det har også været en nordisk politik, og det finder vi væsentligt i socialdemokratiet fortsat at fastholde, men vi vil altså gerne være med til at støtte andre initiativer, hvor de måtte blive foreslået.

Sagen er, at i FN har spørgsmålet om Namibia været debatteret igennem en meget lang årrække, og vi er vel også blandt dem, der har været forrest i denne debat og har været med til at formulere en politik både i udvalg og i generalforsamlingen i De Forenede Nationer. Der er nogen, der har gjort det op til, at der i årenes løb er vedtaget ca. 80 forskelligartede resolutioner netop om Namibiaområdet. Jeg har ikke kontrolleret det af, men der er i hvert fald vedtaget mange, og meget er for så vidt sket inden for FNs rammer, men måske er der alligevel kommet mindre konkrete ting ud af det, når det kommer til stykket.

Imidlertid vil jeg gerne, ligesom ministeren har peget på nogle områder, sige, at dér, hvor vi har haft mulighed for det fra dansk side, har vi sat ind. Vi har fjernet vort honorære konsulat i Windhoek i Namibia i 1970. Vi har, som ministeren nævnte det, sat ind med at fjerne eksportkreditgarantierne både ved im- og eksport til og fra Namibia og her til landet, men også, hvor det drejer sig om reeksport, og det er måske ikke det mindst væsentlige.

Vi har endvidere direkte støttet modstandsbevægelsen SWAPO ved en enkelt lejlighed, hvor det drejede sig om at arrangere en konference i Bruxelles, og så vidt jeg er orienteret, skulle vi i 1973-74 have stillet et beløb til rådighed igennem en international organisation, også med henblik på at nogle af disse midler kunne gå til frihedsbevægelsen dernede.

For ikke længe siden havde vi besøg her i landet af FNs kommissær for Namibia, mr. Sean MacBride, og han fremsatte, så vidt jeg har forstået det af dagspressen, to ønsker over for regeringen — jeg går ud fra, at de er formuleret over for regeringen — bl. a. dette, at man fra kommissærens side gerne ser en nordisk, og vel i særlig grad en dansk, repræsentation inden for Namibiarådet. Jeg vil gerne spørge ministeren, om man i regeringen er parat til at indtage en positiv holdning til dette ønske.

Endvidere — og det er meget væsentligt,